

رتبه‌بندی گروهی از محصولات شرکت‌های خودرو سازی با رویکرد ترکیبی از مدل‌های AHP و بازه‌ای

سید اسماعیل نجفی^۳

مصطفی دین محمدی^۲

هما قاسمی^۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۱۱/۰۶

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۱۰/۰۹

چکیده

تحلیل پوششی داده‌ها کارایی نسبی واحدهای تصمیم‌گیرنده را برآورد می‌کند. این مقاله از فرایند تحلیل سلسله مراتبی و تئوری سری فازی برای تغییر مدلی در تحلیل پوششی داده‌ها استفاده می‌کند که این روش می‌تواند برای ارزیابی عملکرد واحدهای شغلی استفاده شود. در این مقاله روشی جدیدی برای برآورد کارایی واحدهای تصمیم‌گیرنده با داده‌های بازه‌ای به کار گرفته شده است. مدل توسعه یافته دارای داده‌های بازه‌ای است و افزون بر این، وزنی که به داده‌ها اختصاص می‌یابد، نیز به صورت بازه‌ای است. از این‌رو، نوآوری در توسعه نظری صورت گرفته و در بخش تجربی نیز مدل، آزمون شده است. در بخش تجربی، روشی برای مرتب‌سازی واحدهای تصمیم‌گیرنده به وسیله‌ی کارایی بدست آمده مطرح می‌شود. برای آزمون روش پیشنهادی کاربرد مدل در رتبه‌بندی گروهی محصولات سه خودرو ساز بررسی شده است. از نتایج مدل مشخص است که مدل پیشنهادی برای مسائل عملی؛ بهویژه موقعي که تعداد گرینش‌ها محدود است، مفید خواهد بود.

واژگان کلیدی: تحلیل پوششی داده‌ها، فرایند تحلیل سلسله مراتبی، تئوری سری فازی، داده بازه‌ای، واحدهای تصمیم‌گیرنده

JEL:C44, L2, D2.

۱- مقدمه

ریاضی‌دان‌ها به مدل‌های بهینه‌سازی از دوران جنبش صنعتی جهان توجه داشته‌اند. تأکید اصلی بر بهینه‌سازی داشتن معیار سنجش است. اما، توجه پژوهشگران در دهه‌های اخیر معطوف به مدل‌های چند معیاره شده است. تصمیم‌گیری با معیارهای چندگانه مبحثی است که به فرایند تصمیم‌گیری در حضور

۱. دانش آموخته مهندسی صنایع دانشگاه علوم اقتصادی، Email:Hm_ghasemi2009@yahoo.com

۲. استادیار اقتصاد دانشگاه زنجان، Email:Dinm78@gmail.com

۳. استادیار دانشگاه علوم تحقیقات تهران، Email: Najafi1414@yahoo.com

معیارهای متفاوت و گاه متناقض با یکدیگر می‌پردازد. تصمیم‌گیری چند معیاره^۱ بهترین پاسخ را با توجه به معیارها بر می‌گزیند. از دید گاه کلی می‌توان MCDM را به دو دسته تقسیم کرد؛ تصمیم‌گیری چند هدفه^۲ و تصمیم‌گیری چند شاخصه^۳. در MADM با تعدادی محدود از گزینه‌ها در فضای گستته سروکار داریم. در MODM باید بهترین گزینه، براساس محدودیت‌ها طراحی شود.

به تازگی، مدل‌های MCDM گسترش یافته و با مدل‌های دیگری همچون مدل‌های فازی و آنالیز پوششی داده‌ها^۴ تلفیق می‌شود تا نتایج بهتری در انتخاب بهترین گزینه به دست آورد. این مدل‌ها کاربردهایی متعدد در زندگی روزمره دارد. برای مثال، در فرایند انتخاب شغل، اتومبیل، عرضه کنندگان مواد اولیه برای کارخانجات تولیدی و مواردی از این دست می‌توان از این مدل‌های تلفیقی استفاده کرد.

چارنژ و کوپر^۵ (۱۹۷۸) نخستین بار مدل DEA را مطرح کردند و نام آن را CCR نهادند. باور اصلی این مدل برای برآورد کارایی واحدهای تصمیم‌گیری^۶ است. از این رو، از یک مدل ریاضی برای به دست آوردن کارایی نسبی واحدهای شغلی و یا هر واحد دیگری استفاده می‌شود. معیار اصلی روش DEA توجه کردن به ورودی‌ها و خروجی‌ها برای هر واحد تصمیم‌گیرنده است. در واقع، کارایی نسبی با استفاده از نسبت ورودی‌ها و خروجی‌ها به دست می‌آید. افزون براین، مقدار کارایی برای همه واحدهای تصمیم‌گیرنده بین صفر و یک است.

در این روش واحدهای تصمیم‌گیرنده از انواع منابع استفاده می‌کنند تا خروجی‌ها را تولید کنند. در پایان، واحدهای تصمیم‌گیرنده به دو گروه کارا و ناکارا تقسیم می‌شود. در مدل‌های DEA معمولی فرض بر این است که ورودی‌ها و خروجی‌ها مشخص و معین باشد. در سال‌های اخیر، در کاربردهای مختلف DEA ورودی‌ها و خروجی‌ها به صورت غیرقطعی مطرح شده؛ یعنی داده‌ها غیر قطعی و به صورت احتمالی داده‌های بازه‌ای، کیفی و یا فازی است که در مقالات متعددی به این مدل‌ها و نیز مدل‌هایی جهت رتبه‌بندی واحدهای تصمیم‌گیرنده با داده‌های بازه‌ای پرداخته شده است. همچنین، مدل‌هایی طرح شده است که در آن وزن داده‌ها به صورت بازه‌ای است. اکنون، پرسشنامه اصلی این تحقیق این است که چنانچه هم داده‌های ورودی و خروجی و هم وزن متعلق به داده‌ها به صورت بازه‌ای باشد، برای محاسبه‌ی کارایی یک واحد تصمیم‌گیری چه باید کرد؟

1. Multiple criteria decision making
2. Multiple objective decision making
3. Multiple attribute decision making
4. Data envelopment analysis
5. Charnz & coper
6. Decision making unit

در این مقاله کوشش شده تا با الهام از مدل‌های توسعه یافته در مطالعات پیشین مدلی طرح شود که افزون بر داده‌های ورودی و خروجی، وزنی نیز که به داده‌ها اختصاص داده شده به صورت بازه‌ای باشد تا به کمک آن بتوان واحدهای تصمیم‌گیرنده را رتبه‌بندی کرد. بنابراین، جنبه‌ی نوآوری مقاله کمک می‌کند تا مسائلی را افزون بر بازه‌ای بودن داده‌های ورودی و خروجی با وزن بازه‌ای داده‌ها نیز حل کرد. بخش تجربی نیز برای آزمون عملی بودن توسعه‌ی نظری است. ساختار این مقاله به این صورت است که ابتدا مروری بر پیشنهای موضوع و مطالعات پیشین می‌شود. سپس، مبانی نظری مدل طرح شده و روش پیاده‌سازی آن مطرح می‌شود. پس از آن، یک نمونه‌ی کاربردی که مربوط به مقایسه و رتبه‌بندی کارخانجات تولید خودرو در ایران است، آورده می‌شود و در پایان، نتایج مقاله آورده خواهد شد.

۲- پیشنهای تحقیق

رامانathan^۱ (۲۰۰۴)، مدل DEA را برای ایجاد وزن‌های محلی گزینه‌ها از مقایسه‌های زوجی در فرایند تحلیل سلسله مراتبی^۲ به کار گرفت. او در مقاله‌ی خود نشان داد که روش DEA به درستی می‌تواند وزن ماتریس مقایسه‌های زوجی در روش AHP را برآورد کند. همچنین، نشان داد که روش DEA بیشتر از هر روش دیگری برای جمع وزن‌های محلی گزینه‌ها در معیارهای مختلف برای به دست آوردن وزن نهایی کارامد است.

مینگ لیو^۳ و همکارانش (۲۰۰۵)، با استفاده از روش AHP مدل DEA را تغییر دادند. از آنجایی که ممکن است اهمیت هر کدام از داده‌های ورودی و یا خروجی به صورت فازی مطرح شود؛ بنابراین، آنها با استفاده از روش AHP و تئوری سری فازی، مدل DEA را تغییر دادند. آنها در مدل خود در گام اول با عقیده‌ی اصلی روش AHP محدوده‌ای را برای وزن معیارها در نظر گرفتند. در گام دوم داده‌ها را به یک مقیاس مشترک تبدیل کردند، به این صورت که به وسیله‌ی نرمال کردن آنها و تقسیم هر کدام از داده‌ها به بیشترین مقدار کل داده‌ها نرمال می‌شود. در گام سوم با ترکیب کردن مدل LCD و روش AHP مدل ارزیابی را مطرح کردند و از آن مدل برای انتخاب توزیع کنندگان قطعات استفاده کردند. همان‌طور که گفته شد، این مدل برای موقوعی که وزن معیارها به صورت فازی است، از آنجایی که آنها را به صورت بازه‌ای مطرح می‌کند، بسیار مفید است.

1. Ramakrishnan Ramanathan

2. Analytical hierarchy process

3. And Hen-Shen Hsu and Shen-Tsu Wang and Hai-Kun Lee Chih-Ming Liu

دستپیس^۱ (۲۰۰۲)، مدل DEA بازه‌ای را مطرح ساخت. از آنجایی که در سال‌های اخیر و در کاربردهای گوناگون DEA ورودی‌ها و خروجی‌ها به صورت قطعی و معنی نبود و در این میان داده‌های بازه‌ای و ترتیبی، کیفی و فازی مطرح بود، مدل DEA بر پایه‌ی داده‌های بازه‌ای گسترش یافت. با گسترش این مدل با توجه به وضعیت هر واحد تصمیم‌گیرنده، همه‌ی واحدهای تصمیم‌گیرنده با توجه به مقدار حدود کارایی شان به سه گروه تقسیم‌بندی می‌شود. مدل DEA بازه‌ای برای بسیاری از کاربردهای امروزی با توجه به نوع داده‌های فازی مفید است.

اسیرلیس^۲ و همکارانش (۲۰۰۶)، مدل DEA با داده‌های مفقودشده را به عنوان یک مدل DEA بازه‌ای مطرح کردند. مدلی که آن‌ها معرفی کردند، بر پایه DEA بازه‌ای بود؛ یعنی مقادیر ورودی و خروجی (X,Y) دارای حدود بالا و پایین است. با داده‌های مفقود در ورودی، خروجی‌ها نمی‌تواند با مدل DEA اصلی اداره شود. آن‌ها رویکردی را برپایه‌ی DEA بازه‌ای معرفی کردند که برآورد و ارزیابی واحدهای با داده‌های مفقود همراه با واحدهای دیگر با داده‌های واضح را ممکن می‌سازد. مقادیر ثابت حدود داده‌ها، با توجه به کاربردشان، با استفاده از روش‌های تجربی و آماری برآورد می‌شود. فایده‌ی این مدل این است که خواهد توانست حدود بالا و پایین مقدار کارایی را مشخص کند، آن‌ها مدل خود را برای کارا شدن واحدهای ناکارا گسترش دادند.

محمدی و حسینی زاده (۲۰۰۴)، با استفاده از رویکرد تلقیقی AHP و DEA مدلی برای رتبه‌بندی طرح کردند. در این روش ابتدا یک مدل تحلیلی پوششی داده‌ها برای هر واحد حل می‌شود. سپس، با استفاده از نتایج بدست آمده از حل مدل، ماتریس مقایسه‌های زوجی تشکیل و با حل مدل AHP رتبه‌بندی کامل انجام می‌شود. ماتریس مقایسه‌های زوجی بر مبنای حل مدل DEA است که این روش کمی است. اما، رتبه‌بندی نهایی با استفاده از یک رویکرد کیفی انجام می‌شود و این که بیش از یک واحد نمی‌تواند نمره‌ی کارایی یک را بدست آورد، مزیت آن است.

حسین‌زاده لطفی و همکارانش (۲۰۰۷)، مدل DEA بازه‌ای را گسترش دادند. اگر ورودی‌ها و خروجی‌ها به صورت بازه‌ای باشند، واحدهای تصمیم‌گیرنده نمی‌توانند به راحتی با استفاده از کارایی‌شان رتبه‌بندی شوند. آن‌ها در مقاله‌ی خود مدل DEA را برای ارزیابی مرتبه‌ی کارایی واحدهایی با داده‌های بازه‌ای گسترش دادند. آن‌ها در مقاله‌ی خود چهار مدل را معرفی کردند و از هر کدام از مدل‌ها برای گروه‌بندی واحدهای در کلاس‌های تعریف شده‌ی کارایی استفاده کردند و در

1. Dimitris K.Despotis

2. Yannis G.Smirliis and Elias K.Maragos and Dimitris K.Despotis

نهایت، میانگین چهار مدل کارایی واحد مربوط را نشان دادند. این مدل‌ها برای رتبه‌بندی شعب بانک‌های ایران در گروه‌های مشخص کارایی بسیار مفید واقع شد.

جهاشاهلو و همکارانش (۲۰۰۷)، داده‌های مبهم و غیر صریح و فاکتورهای ناشی از بی‌احتیاطی در DEA را بررسی کردند. در وضعیت واقعی برخی از فاکتورها که نشان‌دهنده نبود احتیاط است، وجود دارد که در کنترل مدیریت واحد تصمیم‌گیرنده قرار دارد و باید به آن توجه کرد. آن‌ها در مقاله‌ی خود عملکرد واحد‌های را ارزیابی کردند که دارای ورودی‌های ناشی از بی‌احتیاطی و داده‌های بازه‌ای غیر صریح بودند.

۳- گسترش مدل نظری AHP و DEA با داده‌های بازه‌ای

در این مقاله با توجه به بازخوانی مطالعات انجام شده، مدلی طرح شده است که در آن برخلاف مدل مینگ لیو (تنها وزن معیارهای ورودی و خروجی به صورت بازه‌ای بود) و حسین‌زاده لطفی (تنها داده‌های ورودی خروجی به صورت بازه‌ای بود) هم داده‌های ورودی و خروجی مدل DEA به صورت بازه‌ای است و هم وزنی که به معیارها اختصاص می‌یابد. مدل گسترش یافته اعطاف‌پذیری پیشتری نسبت به مدل‌های طرح شده پیشین دارد؛ زیرا، در صورت وجود داده‌های فازی و نیز اهمیت کیفی، به عنوان وزن داده‌ها، بسیار کاربردی تر خواهد بود. لازم به توضیح است که گسترش مدل یادشده با تلفیقی از مدل DEA بازه‌ای و AHP انجام شده است.

۴- استاندارد یک مدل تلفیقی AHP و DEA

مدل مینگ لیو همان‌گونه که در فرمول ۱ بیان شده، مدل اولیه‌ی CCR در DEA است که به وسیله‌ی روش AHP گسترش داده شده است. در این مدل با وجود مدل CCR برای وزن ورودی‌ها و خروجی‌ها محدودیت وجود دارد که به محدودیت‌های اصل مدل افزوده می‌شود. محدودیت افزوده شده به اصل مدل که حدود بالا و پایین وزن‌ها را مشخص می‌کند، با روش AHP به دست آمده است. این موضوع در قسمت گسترش مدل به طور کامل بررسی می‌شود. ورودی‌ها و خروجی‌های مدل نیز نرمال است به این ترتیب که هر داده به بیشترین مقدار خود تقسیم می‌شود. در ادامه، روش نرمال کردن آن‌ها نشان داده می‌شود.

(۱)

$$\max \frac{\sum_{r=1}^s u_r y'_{rk}}{\sum_{i=1}^m v_i x'_{ik}}$$

$$\begin{aligned}
 s.t: & \sum_{r=1}^s u_r y_{rj}' - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij}' \leq 0 \quad j = 1, \dots, n \quad j \neq k \\
 u_r^- & \leq u_r \leq u_r^+ \\
 v_i^- & \leq v_i \leq v_i^+ \\
 v_i & \geq 0 \quad u_r \geq 0; i = 1, \dots, m, r = 1, \dots, s
 \end{aligned}$$

y_{rj}' و x_{ij}' به ترتیب نشان‌دهنده‌ی ۲ امین خروجی و ۱ امین ورودی برای ۱ امین واحد تصمیم‌گیری –
 $u_r v_i$, به ترتیب وزن اختصاص داده شده به ۱ امین ورودی و ۲ امین خروجی –

۲-۳-استاندارد مدل بازه‌ای DEA^۱

مدلی که در فرمول ۲ نشان داده شده است، گسترش مدل AP است که در آن داده‌های ورودی و خروجی به صورت بازه‌ای مطرح شده است:

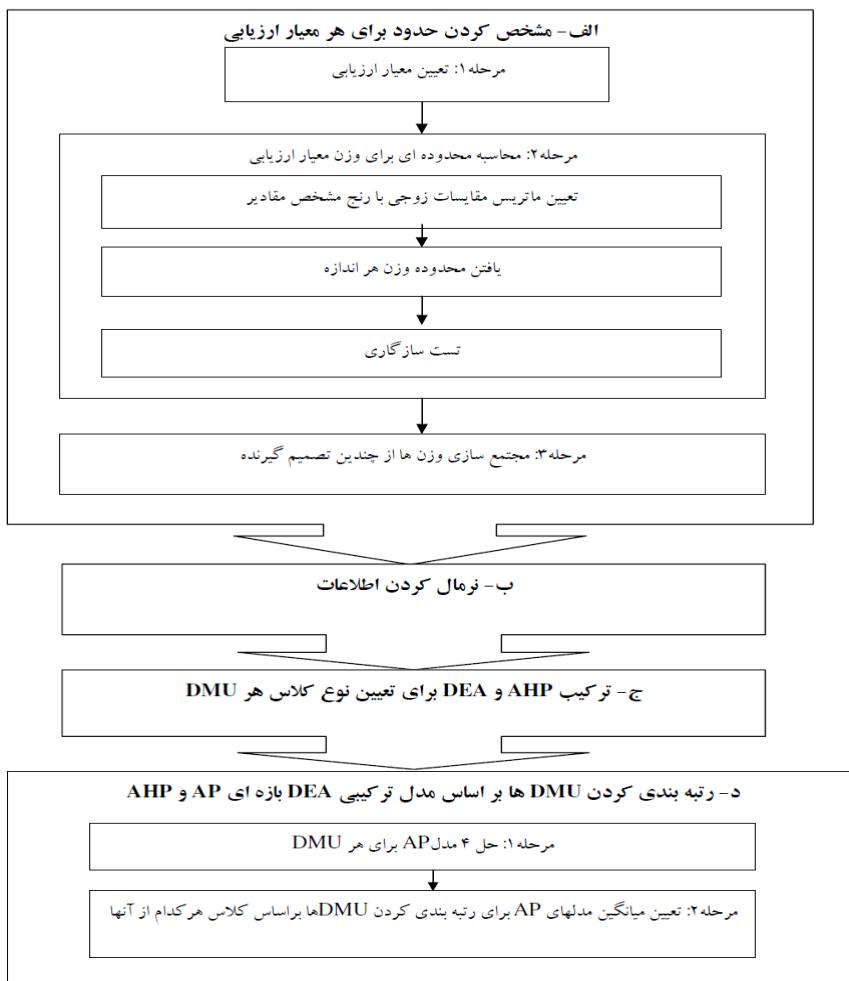
(۲)

$$\begin{aligned}
 e_p = & \max_s \sum_{r=1}^s u_r [y_{rp}^l, y_{rp}^u] \\
 s.t: & \sum_{r=1}^s u_r [y_{rj}^l, y_{rj}^u] - \sum_{i=1}^m v_i [x_{ij}^l, x_{ij}^u] \leq 0, \quad j = 1, \dots, n \\
 & \sum_{i=1}^m v_i [x_{ip}^l, x_{ip}^u] = 1 \\
 & v_i, u_r \geq \varepsilon \quad i = 1, \dots, m \quad r = 1, \dots, s
 \end{aligned}$$

x_{ij}^l و x_{ij}^u به ترتیب نشان‌دهنده‌ی حد پایین و بالای ۱ امین ورودی برای ۱ امین واحد تصمیم‌گیری –
 y_{rj}^l و y_{rj}^u به ترتیب نشان‌دهنده حد پایین و بالای ۲ امین خروجی برای ۱ امین واحد تصمیم‌گیری –
 $u_r v_i$, به ترتیب وزن اختصاص داده شده به ۱ امین ورودی و ۲ امین خروجی –
از مدل آورده شده با توجه به گزینش حد بالا و پایین ورودی‌ها و خروجی‌ها چهار مدل به دست می‌آید که با معدل گیری از چهار خروجی به دست آمده، کارایی واحد مورد نظر به دست می‌آید. در ادامه، این موارد مفصل نشان داده می‌شود.

۳-۳-گسترش مدل به مدل تلفیقی DEA بازه‌ای و AHP

در این قسمت کوشش می‌شود تا با توجه به مدل یاد شده در دو بخش پیشین مدلی معرفی شود که در آن هم داده‌ها و هم وزن آن‌ها به صورت بازه‌ای باشد. پیاده‌سازی مدل کارایی بر اساس مدل ترکیبی AHP بازه‌ای و AHP بر اساس الگوی رسم شده در شکل ۱ (در چهار فرآیند) انجام می‌شود.

شکل ۱- مراحل برآورد کارایی بر اساس مدل ترکیبی DEA بازه‌ای و AHP

در ادامه چهار فرآیند (الف تا د در شکل) به تفصیل مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۱-۳-۱- مشخص کردن حدود برای هر معیار ارزیابی

در این قسمت با استفاده از روش AHP و اعمال برخی تغییرات، از این روش برای پایه‌گذاری حدود وزن‌ها برای معیارهای ورودی و خروجی استفاده می‌شود که مراحل آن به صورت زیر است:

- مرحله‌ی ۱: تعیین معیار ارزیابی: انتخاب داده‌های مناسب ورودی و خروجی و تعیین حدودی برای وزن داده‌ها

- مرحله‌ی ۲: محاسبه‌ی دامنه‌ای برای وزن معیار ارزیابی که خود شامل ۳ مرحله است:

۱) تعیین ماتریس مقایسه‌های زوجی با دامنه‌ی مشخص مقادیر. با توجه به جدول مقادیر اهمیت نسبی AHP و جدول مقیاس مقادیر فازی در پیوست، با جمع و تفریق مقادیر فازی از مقادیر اهمیت نسبی هریک می‌تواند به صورت $c_{ij\pm} = (c_{ij}^-, c_{ij}^+)$ درآید. پس از بدست آوردن همه‌ی c_{ij} , F_{ij} ها ماتریس مقایسه‌های زوجی در محدوده‌ی مقادیر مشخص همان طور که در جدول ۱ نشان داده شده است، بدست می‌آید. ارتباط بین c_{ij} و مقادیر مرزی آن در فرمول زیر مشخص شده است.

$$\begin{aligned} c_{ij}^- \leq c_{ij} \leq c_{ij}^+ \\ (c_{ij}^-, c_{ij}^+) \end{aligned} \quad (3)$$

جدول ۱- حدود ماتریس مقایسه‌های زوجی وزن‌ها

	w_1	w_2	w_i	w_n
w_1	(1,1)	(c_{12}^-, c_{12}^+)	(c_{1i}^-, c_{1i}^+)	(c_{1n}^-, c_{1n}^+)
w_2	(c_{21}^-, c_{21}^+)	(1,1)	(c_{2i}^-, c_{2i}^+)	(c_{2n}^-, c_{2n}^+)
w_i	(c_{in}^-, c_{in}^+)	(c_{in}^-, c_{in}^+)	(1,1)	(c_{in}^-, c_{in}^+)
w_n	(c_{n1}^-, c_{n1}^+)	(c_{n2}^-, c_{n2}^+)	(c_{n3}^-, c_{n3}^+)	(1,1)

مأخذ: چی مینگ، (۲۰۰۵)

(۲) یافتن دامنه‌ی وزن هر اندازه و محاسبه‌ی دامنه‌ی هر بردار ستونی

$$R_i^- = ((\prod_{i=1}^n c_{ij}^-)^{\frac{1}{n}} i = 1, \dots, n \quad (4)$$

$$R_i^+ = (\prod_{i=1}^n c_{ij}^+)^{\frac{1}{n}} i = 1, \dots, n$$

پس از محاسبه‌ی همه‌ی R_i^- ها، دامنه‌ی وزن هر بردار W با نرمال‌سازی، همان‌طور که در فرمول زیر مطرح شده، بدست می‌آید.

$$\begin{aligned} w_i^- &= \frac{R_i^-}{\frac{1}{2} \sum_{i=1}^n (R_i^- + R_i^+)} \\ w_i^+ &= \frac{R_i^+}{\frac{1}{2} \sum_{i=1}^n (R_i^- + R_i^+)} \end{aligned} \quad (5)$$

(۳) آزمون سازگاری

به طور کلی AHP و کاربرد آن بر سه اصل زیر استوار است:

الف) بربایی یک ساختار و قالب رده‌ای برای مسئله:

در کمپنی‌ها و مسائل بزرگ و پیچیده برای ذهن انسان می‌تواند مشکل آفرین باشد. از این‌رو، تجزیه‌ی یک مسئله‌ی بزرگ به عناصر جزئی آن (با استفاده از یک ساختار رده‌ای) می‌تواند به درک انسان کمک کند. ارتباط هر عنصر با دیگر عناصر باید در ساختار رده‌ای و در سطوح مختلف مشخص شود و ارتباط هدف اصلی موجود از مسئله با پایین‌ترین رده‌ی موجود از سلسله مراتب تشکیل شده به‌دقت روش‌شده باشد.

ب) برقراری ترجیحات با مقایسه‌های زوجی:

در بیشتر مسائل MCDM در نظر گرفتن اهمیت نسبی شاخص‌های اهداف ضروری است به گونه‌ای که مجموع آن‌ها برابر با واحد (نرمالیزه) شده و این اهمیت نسبی، درجه‌ی برتری هر شاخص (هدف) را نسبت به بقیه برای تصمیم‌گیری مورد نظر نشان می‌دهد. در زیر چهار روش ارزیابی اوزان برای شاخص‌های موجود در یک تصمیم‌گیری بررسی می‌شود که شامل: روش آنتروپی،¹ Linmap، کم‌ترین مجددرات وزین شده و روش بردار ویژه است.

بردار ویژه یک روش از محاسبه‌ی اوزان (W) در صورت نبود ثبات کامل ماتریس مقایسه‌های زوجی است. ساعتی از تجزیه‌ی ماتریس مرتع و عکس‌پذیر مقایسه‌های زوجی به بردار ویژه به ازای عنصر ماکریم ویژه‌ی آن (λ) استفاده می‌کند. می‌دانیم که به‌طور کلی در رابطه‌ی $D \cdot W = \lambda \cdot I \cdot w$ به ازای D و $w = 0$ آن که W مخالف صفر باشد، باید دترمینان ماتریس ضرایب در دستگاه همگن $(D - \lambda I) \cdot w = 0$ نیز برابر صفر باشد. حل این دترمینان به ارزش‌های متعددی برای λ منجر می‌شود که به ازای استفاده از هر کدام از آن‌ها نیز یک بردار ویژه به‌دست می‌آید. انحراف کمی در عناصر ماتریس D موجب تغییر ناچیزی در مقادیر ویژه و بهخصوص برای $\lambda_{\max}$ می‌شود. از این‌رو، ساعتی برای محاسبه‌ی بردار W در وضعیت بی‌ثباتی کامل از ماتریس D از مقدار ویژه‌ی $\lambda_{\max}$ استفاده می‌کند.

ج) برقراری سازگاری منطقی از اندازه‌گیری‌ها:

همچنین، بردار ویژه یک اندازه‌گیری طبیعی از درجه‌ی ناسازگاری اطلاعات موجود در ماتریس مرتعی با ابعاد $n \times n$ را به صورت زیر مشخص می‌کند:

$$\begin{aligned} C.I &= \frac{\lambda_{\max} - n}{n - 1} \\ C.R &= \frac{C.I}{R.I} \end{aligned} \quad (6)$$

1. Linear – programming for multidimensional analysis of preference
2. saaty

همچین، ساعتی شاخص C.I را با شاخص تصادفی R.I مقایسه می‌کند. R.I به ازای ارزش‌های مختلف از n به وسیله‌ی تولید ماتریس‌های تصادفی D و محاسبه‌ی میانگین C.I از آن ماتریس‌ها به وجود آمده است. چنانچه $C.R < 0.1$ باشد، ثبات ماتریس مفروض به توصیف ساعتی انجام پذیرفته است و چنانچه این نسبت بزرگ‌تر از ۰.۱ باشد، باید از تصمیم‌گیرنده خواست که در قضاوت‌های مقایسه‌ای خود برای سازگاری بیشتر تجدید نظر کند.

مرحله‌ی ۳: گردآوری وزن‌ها از چندین تصمیم‌گیرنده
 اگر چند نفر تصمیم‌گیرنده باشند، ممکن است هر نفر یک دامنه‌ی متفاوت برای اندازه‌ی هر وزن داشته باشد. بنابراین، لازم است تا با یکی کردن حدود وزن داده شده از سوی همه‌ی تصمیم‌گیرنده‌گان به یک دامنه‌ی واحد برای اندازه‌ی هر وزن برسیم.
 روشی که در اینجا مطرح شده، میانگین همه‌ی وزن‌ها است:

$$\begin{aligned} X_i^- &= \frac{\sum_{k=1}^N w_{ik}^-}{N} \quad i = 1, \dots, n \\ X_i^+ &= \frac{\sum_{k=1}^N w_{ik}^+}{N} \quad i = 1, \dots, n \end{aligned} \quad (7)$$

- X_i^- : آخرین ارزیابی حدود پایینی آمین شاخص است

- w_{ik}^- : حدود پایینی تولید شده به وسیله k امین تصمیم‌گیرنده

- N: تعداد تصمیم‌گیرنده‌گان

۳-۲-۳- نرمال کردن اطلاعات

پس از بدست آوردن حدود برای وزن هر اندازه گام بعدی یکسان کردن مقادیر طبقه‌بندی شده‌ی همه‌ی اندازه‌ها به یک مقیاس عددی مشترک است. این روش بالاترین مقدار اندازه‌ی یک DMU را به ۱

اختصاص می‌دهد و مقادیر دیگر DMU‌ها دوباره طبق فرمول‌های زیر مقیاس‌بندی می‌شود:

$$\begin{aligned} y'_{rk} &= \frac{y_{rk}}{\max\{y_{r1}, y_{r2}, \dots, y_{rN}\}} \quad r = 1, \dots, s, k = 1, \dots, N \\ X'_{ik} &= \frac{x_{ik}}{\max\{x_{i1}, x_{i2}, \dots, x_{iN}\}} \quad i = 1, \dots, m, k = 1, \dots \end{aligned} \quad (8)$$

از این پس، به جای استفاده از داده‌های ورودی و خروجی از مقدار نرمال شده‌ی آن‌ها در فرمول‌ها استفاده می‌کنیم.

۳-۳-۳- ترکیب AHP و DEA برای تعیین نوع کلاس هر DMU

در این قسمت (با توجه به مدل DEA بازه‌ای که در فرمول زیر تصریح شده) کوشش می‌شود تا کلاس هر DMU را پیدا کنیم، با این تفاوت که هم داده‌ها به صورت نرمال است و هم وزن معیارها به صورت بازه‌ای درآمده است. بنابراین، پس از نرمال‌سازی داده‌ها و قرار دادن آنها در فرمول، محدودیت‌های $v_i^- \leq v_i^+ \leq U_r^- \leq U_r^+ \leq U_r$ به فرمول افزوده می‌شود؛ بنابراین مدل مورد نظر به صورت زیر درخواهد آمد:

$$\begin{aligned} e_p = \max & \frac{\sum_{r=1}^s u_r [y_{rp}^L, y_{rp}^U]}{\sum_{i=1}^m v_i [x_{ip}^L, x_{ip}^U]} \\ \text{s.t.: } & \sum_{r=1}^s u_r [y_{rj}^L, y_{rj}^U] - \sum_{i=1}^m v_i [x_{ij}^L, x_{ij}^U] \leq 0 \quad j = 1, \dots, n \\ & U_r^- \leq U_r \leq U_r^+ \quad r = 1, \dots, s \\ & v_i^- \leq v_i \leq v_i^+ \quad i = 1, \dots, m \end{aligned} \quad (9)$$

- کارایی نسبی p امین DMU

- u_r وزن اختصاص داده شده به i امین خروجی

- v_i وزن اختصاص داده شده به i امین ورودی

- x_{ip}^L, x_{ip}^U به ترتیب حدود بالا و پایین آمین ورودی p امین DMU

- y_{rp}^L, y_{rp}^U به ترتیب حدود بالا و پایین آمین p امین DMU

- U_r^-, U_r^+ به ترتیب حد بالا و پایین وزن اختصاص داده شده به i امین خروجی

- V_i^-, V_i^+ به ترتیب حد بالا و پایین وزن اختصاص داده شده به i امین ورودی

در مدل بالا دیده می‌شود که وقتی پارامترهای مدل به صورت بازه‌ای است، کارایی نسبی DMU نیز به صورت بازه‌ای مطرح می‌شود. حدود بالا و پایین کارایی نسبی DMU از حل دو مدل زیر به دست می‌آید. لازم به یادآوری است که دو مدل زیر تلفیقی از DEA بازه‌ای و AHP است زیرا، وزن متغیرهای ورودی و خروجی بین حدود مشخصی قرار دارد.

$$\begin{aligned} e_p^u = \max & \sum_{r=1}^s u_r y_{rp}^u \\ \text{s.t.: } & \sum_{r=1}^s u_r y_{rj}^l - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij}^u \leq 0 \quad j = 1, \dots, n \quad j \neq p \\ & \sum_{r=1}^s u_r y_{rp}^u - \sum_{i=1}^m v_i x_{ip}^l \leq 0 \\ & \sum_{i=1}^m v_i x_{ip}^l = 1 \\ & U_r^- \leq U_r \leq U_r^+ \quad r = 1, \dots, s \\ & v_i^- \leq v_i \leq v_i^+ \quad i = 1, \dots, m \end{aligned} \quad (10)$$

$$\begin{aligned}
 e_p^l &= \max \sum_{r=1}^s u_r y_{rp}^l && (11) \\
 \text{s.t.: } & \sum_{r=1}^s u_r y_{rj}^u - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij}^l \leq 0 \quad j = 1, \dots, n \quad j \neq p \\
 & \sum_{r=1}^s u_r y_{rp}^l - \sum_{i=1}^m v_i x_{ip}^u \leq 0 \\
 & \sum_{i=1}^m v_i x_{ip}^u = 1 \\
 U_r^- \leq U_r &\leq U_r^+ \quad r = 1, \dots, s \\
 v_i^- \leq v_i &\leq v_i^+ \quad i = 1, \dots, m
 \end{aligned}$$

در مدل e_p^u ، DMU در بهترین وضعیت ارزیابی می‌شود و بقیه DMU ها در بدترین وضعیت هستند. بنابراین، رابطه‌ی $e_p^u < e_p^l$ همیشه برقرار است. این در حالی است که در مدلی که در مدلی که e_p^l را برآورد می‌کند، DMU در بدترین وضعیت و بقیه DMU ها در بهترین وضعیت قرار دارند. بنابراین، کارایی محاسبه شده در بدترین وضعیت برآورد شده است. پس رابطه‌ی $e_p > e_p^l$ برقرار است. بنابر مطالب گفته شده، می‌توان گفت کارایی واقعی DMU بین حدود بالا و پایین قرار دارد، $e_p \in [e_p^l, e_p^u]$

با توجه به این که کارایی DMU به صورت بازه‌ای مطرح شده، می‌توان نشان داد همه DMU ها به یکی از سه کلاس زیر تعلق دارند.

کلاس ۱: شامل DMU هایی می‌شود که در بهترین و بدترین وضعیت کارا هستند. به عبارتی:

$$E++ = \{DMU_j : e_j^l = 1, e_j^u = 1\}$$

کلاس ۲: شامل DMU هایی می‌شود که در بهترین وضعیت خودشان کارا هستند؛ ولی، در بدترین وضعیت کارا نیستند. به عبارتی: $E+ = \{DMU_j : e_j^l < 1, e_j^u = 1\}$

کلاس ۳: شامل DMU هایی می‌شود که در بهترین وضعیت نیز کارا نیستند. واضح است که این

DMU ها در بدترین وضعیت نیز کارا نیستند. به عبارتی: $E- = \{DMU_j : e_j^l < 1, e_j^u < 1\}$ همه DMU هایی که متعلق به کلاس ۱ هستند، کارا می‌باشند؛ زیرا همه‌ی آن‌ها در بهترین و بدترین وضعیت خود کارا هستند. همچنین، همه DMU هایی که متعلق به کلاس ۳ هستند، نا کارا می‌باشند؛ چراکه هم در بهترین و هم در بدترین وضعیت خود ناکارا هستند. اما، درباره‌ی کلاس ۲ نمی‌توانیم اظهار نظر کنیم که DMU مورد نظر کارا یا ناکار است؛ زیرا، در برخی مواقع کارا و در برخی مواقع دیگر ناکارا می‌شود.

۳-۳-۴- رتبه‌بندی کردن DMUها براساس مدل ترکیبی AHP بازه‌ای AP¹

اکنون، روشی برای رتبه‌بندی DMUها در هر کدام از کلاس‌های E++ و E- و E+ را مطرح می‌کنیم. پس از مشخص کردن کلاس هر DMU، چهار مدل AP تغییر یافته را برای هر DMU حل کرده و معیاری را که از میانگین خروجی چهار مدل AP تغییر یافته به دست می‌آید، برای رتبه‌بندی DMUها استفاده می‌کنیم. لازم به توضیح است که مدل AP نیز مشابه مدل‌های شماره‌ی ۱۰ و ۱۱ است که در بخش تعیین کلاس مطرح شده با این تفاوت که محدودیت دوم آن حذف می‌شود. در این قسمت مدل AP را به حالت کسری تغییر داده و محدودیت‌هایی که از بحث پیشین به دست آمده به آن می‌افزاییم، در این صورت واضح است که این محدودیت‌ها نشان دهنده‌ی بازه‌ای بودن وزن ورودی‌ها و خروجی‌های مدل است و در خود مدل نیز داده‌های مورد استفاده به صورت بازه‌ای است. در مدل (۱۲) واحد ارزیابی شده در بهترین وضعیت و بقیه واحدها در بدترین وضعیت هستند؛ بنابراین، خروجی این مدل حد بالای کارایی واحد ارزیابی شده است.

$$\theta_p^1 = \max \frac{\sum_{r=1}^s u_r y_{rp}^U}{\sum_{i=1}^m v_i x_{ip}^L} \quad (12)$$

$$s.t: \sum_{r=1}^s u_r y_{rj}^L - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij}^U \leq 0 \quad j = 1, \dots, n, j \neq p$$

$$u_r^- \leq u_r \leq u_r^+$$

$$v_i^- \leq v_i \leq v_i^+$$

در مدل (۱۳) واحد ارزیابی شده در بهترین وضعیت و بقیه واحدها نیز در بهترین وضعیت قرار دارند.

$$\theta_p^2 = \max \frac{\sum_{r=1}^s u_r y_{rp}^U}{\sum_{i=1}^m v_i x_{ip}^L} \quad (13)$$

$$s.t: \sum_{r=1}^s u_r y_{rj}^U - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij}^L \leq 0 \quad j = 1, \dots, n, j \neq p$$

$$u_r^- \leq u_r \leq u_r^+$$

$$v_i^- \leq v_i \leq v_i^+$$

در مدل (۱۴) واحد ارزیابی شده در بدترین وضعیت و بقیه واحدها نیز در بدترین وضعیت قرار دارد.

$$\theta_p^3 = \max \frac{\sum_{r=1}^s u_r y_{rp}^L}{\sum_{i=1}^m v_i x_{ip}^U} \quad (14)$$

$$s.t: \sum_{r=1}^s u_r y_{rj}^L - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij}^U \leq 0 \quad j = 1, \dots, n, j \neq p$$

$$u_r^- \leq u_r \leq u_r^+$$

$$v_i^- \leq v_i \leq v_i^+$$

در مدل (۱۵) ملاحظه می‌شود که واحد ارزیابی شده در بدترین وضعیت و بقیه واحدها در بهترین وضعیت قرار دارند که نشان‌دهندهٔ حد پایین کارایی ارزیابی شده است.

$$\begin{aligned} \theta_p^4 &= \max \frac{\sum_{r=1}^s u_r y_{rp}^L}{\sum_{l=1}^m v_l x_{lp}^U} \\ s.t: \quad &\sum_{r=1}^s u_r y_{rj}^U - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij}^L \leq 0 \quad j = 1, \dots, n, j \neq p \\ u_r^- \leq u_r &\leq u_r^+ \\ v_i^- \leq v_i &\leq v_i^+ \end{aligned} \quad (15)$$

پس از حل چهار مدل بالا معیار مورد نظر برای رتبه‌بندی به صورت رابطهٔ زیر بیان می‌شود:

$$\theta_p = \frac{1}{\sum_{l=1}^4 \alpha_l} (\alpha_1 \theta_p^1 + \alpha_2 \theta_p^2 + \alpha_3 \theta_p^3 + \alpha_4 \theta_p^4) \quad (16)$$

در یک کلاس مشخص به هر DMU که بالاترین مقدار θ_p را داشته باشد، بهترین رتبه تعلق می‌گیرد. لازم به یادآوری است که برای هر کلاس رتبه‌بندی به صورت مجزا انجام می‌شود. واضح است که DMU هایی که در کلاس E++ قرار دارند، رتبه‌های بهتری نسبت به بقیه دارند. به همین ترتیب، DMU های که در کلاس E+ قرار دارند، رتبه‌های بهتری نسبت به E- دارند. البته، در بعضی مواقع با نظر کارشناسان و یا تصمیم‌گیرندگان بدون توجه به گروه‌بندی و تنها با توجه به مقدار θ_p از بیشترین به کم‌ترین مقدار، رتبه‌بندی انجام می‌شود.

۴- کاربرد مدل ترکیبی DEA بازه‌ای و AHP در رتبه‌بندی گروهی از محصولات شرکت‌های خودروسازی

اگر بخواهیم گروهی از محصولات را با توجه به معیارهای ورودی و خروجی شان که به صورت بازه‌ای و نه عدد دقیق و مشخص بیان شده‌اند، رتبه‌بندی کنیم، چنانچه اهمیت معیارها نیز نسبت به یکدیگر در نظر گرفته شود، به این ترتیب وزن معیارها نیز دارای حدود بالا و پایین است. بنابراین، مدل گسترش یافته و ترکیبی DEA بازه‌ای و AHP در این راستا می‌تواند بسیار مفید باشد.

در این بخش خودروهای ساخت ایران خودرو، سایپا و برخی خودروهای وارداتی پارس خودرو را با هم مقایسه و آنها را با کمک مدل گسترش یافته‌ی جدید رتبه‌بندی می‌کنیم. با توجه به سطح درامد مردم مهم‌ترین معیار برای انتخاب خودرو، قیمت یک خودرو است که در این مدل کوشش شده قیمت خودرو را به سه دسته‌ی پایین، متوسط و بالا طبقه‌بندی کنیم. خودروهایی که قیمت آن‌ها بین ۷ - ۱۲/۹ میلیون تومان است، در دسته‌ی پایین، خودروهای با قیمت بین ۱۳ - ۲۲ میلیون در دسته‌ی متوسط و

خودروهای با قیمت بین ۴۰-۲۳ میلیون در دسته‌ی بالا قرار می‌گیرد. در قسمت‌های بعدی و پس از شرح مدل به گردآوری اطلاعات می‌پردازیم.

۴-۱-مشخص کردن حدود برای هر معیار ارزیابی

در این قسمت فرآیند اول مشخص شده در شکل شماره ۱ برای مطالعه‌ی موردی کارخانجات خودروسازی اجرا خواهد شد.

۴-۱-۱-تعیین معیار ارزیابی

با توجه به مطالعات انجام شده در قسمت مرور ادبیات کوشش شده است ابتدا معیارهای مناسب ورودی و خروجی برای انتخاب یک خودرو مشخص شود. با استناد به مطالعات حسین زاده لطفی و همکارانش (۲۰۰۷) و مینگ لیو و همکارانش (۲۰۰۵)، برای انتخاب یک خودرو معیارهایی که هرچه کمتر باشد، بهتر است را به عنوان معیارهای ورودی و هرچه بیشتر باشد، بهتر است به عنوان معیارهای خروجی در نظر گرفت.

- معیارهای ورودی(هرچه کمتر بهتر): قیمت خودرو، مصرف سوخت داخل شهر و شتاب ۰ تا ۱۰۰ کیلومتر

- معیارهای خروجی(هرچه بیشتر بهتر): قدرت موتور، ظرفیت باک بنزین، سرعت خودرو، ایمنی و امکانات

پس از دسته‌بندی خودروها از نظر معیار قیمت، می‌توان پنج گروه را برای رتبه‌بندی در نظر گرفت.

جدول ۲- اطلاعات کی انواع خودروها بر اساس معیارهای مشخص شده (سال گردواری ۱۳۸۷)

گروه ۵	پارس خودرو (قیمت باز)	سایها (قیمت باز)	گروه ۳					گروه ۲					گروه ۱					گروندی گزینه‌ها
			گروه ۴	گروه ۵	گروه ۶	گروه ۷	گروه ۸	گروه ۹	گروه ۱۰	گروه ۱۱	گروه ۱۲	گروه ۱۳	گروه ۱۴	گروه ۱۵	گروه ۱۶	گروه ۱۷	گروه ۱۸	
۲۲	۴۰.۵	۳۶	۷.۲	۷.۹	۸	۱۲۸۵	۱۶۱	۱۳	۱۲۵	۱۱.۴۳	۱۱.۶	۱۲.۴	۱۳۳.۲	۱۸	۱۶.۳	۱۳	۹.۳	۸.۱
۱۱۸۴	۱۱.۳۵	۱۰.۷۶	۹.۲	۹.۲	۹.۶	۹.۲	۱۱.۲	۱۱.۶	۱۱.۹	۱۱.۹	۱۲.۴	۱۲.۵	۱۱.۹	۱۱.۸	۱۱.۴	۹.۷	۹.۷	۱۱.۵
۱۱۸۵	۱۱.۳	۸.۴	۱۴.۵	۱۴.۵	۱۵	۱۱.۶	۱۱.۶	۱۴.۵	۱۲.۵	۱۱.۶	۱۱.۸	۱۲.۵	۱۱.۹	۱۱.۸	۱۱.۴	۱۱	۱۰.۲	۱۱.۲
۱۶۰	۲۲۷	۲۲۷	۳۶	۳۶	۴۱.۵	۴۷.۵	۵۱.۵	۶۲.۵	۶۱	۱۱	۱۲۰	۱۱۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰.۵	۱۰.۵
۹	۶۰	۷۰	۷۰	۷۰	۷۰	۲۷	۴۵	۷۰	۷۰	۶۶	۶۶	۶۶	۷۰	۷۰	۵۰	۵۰	۵	۵
۱۵۵	۱۶۱	۲۵۵	۱۶۰	۱۶۰	۱۶۰	۱۱۵	۱۱۵	۱۲۰	۱۲۰	۱۲۵	۱۲۵	۱۲۰	۱۲۵	۱۲۰	۱۷.۰	۱۷.۰	۱۷.۰	۱۷.۰

از آنجا که واحد اطلاعات معیارهای ورودی و خروجی متفاوت است، اطلاعات قطعی هر کدام از خودروها در جدول ۲ را به داده‌های نرمال و بدون واحد تبدیل می‌کنیم. برای این کار در هر گروه مجزا داده‌ها را به بزرگ‌ترین داده در هر ستون تقسیم می‌کنیم. داده‌های نرمال شده در جدول ۲ پیوست آمده است. لازم به یادآوری است که با استفاده از مبحث Fuzzy MCDM اطلاعات کیفی، همچون اینمنی و امکانات را به فازی تبدیل کرده‌ایم. همچنین، با استفاده از روش تبدیل داده‌های بازه‌ای به داده‌های قطعی^۱، داده‌های کیفی اینمنی و امکانات به یک داده‌ی قطعی تبدیل شده است.

۴-۲-۱- محاسبه‌ی حدود برای وزن هر معیار

در این قسمت فرآیند دوم مشخص شده در شکل شماره ۱ برای مطالعه‌ی موردی کارخانجات خودروسازی اجرا خواهد شد.

۴-۲-۲- تعیین مقایسه‌های زوجی

با توجه به این که پنج معیار خروجی و سه معیار ورودی در نظر گرفته‌ایم، برای هر دسته ماتریس مقایسه‌های زوجی مشخص می‌کنیم که به صورت بازه‌ای است برای حل مدل کافی است که ماتریس مقایسه‌های معیارها نسبت به هدف را در نظر بگیریم. لازم به گفتن است که ساختار سلسله مراتبی برای معیارهای ورودی و خروجی به طور جداگانه در نظر گرفته می‌شود. بنابراین، در مقایسه‌ی سطح معیارها نسبت به هدف برای معیارهای ورودی ماتریس 3×3 و برای معیارهای خروجی ماتریس 5×5 در نظر می‌گیریم.

مقادیر C و f را به ترتیب از جدول مقادیر اهمیت نسبی AHP و جدول مقیاس مقادیر فازی در پیوست به دست آورده و به ماتریس‌های بازه‌ای پیوست می‌رسیم.

۴-۲-۳- یافتن حدود وزن معیارها

با استفاده از فرمول‌های ۴ و ۵ و با توجه به مراحل مشخص شده در الگوی نشان داده شده در شکل ۱، حدود وزن هر کدام از معیارهای ورودی و خروجی را برای سه گروه خودروها (با قیمت پایین، معمولی و بالا محاسبه می‌کنیم).

۱- حدود وزن معیارها (سه معیار ورودی U و پنج معیار خروجی V) برای خودروهای قیمت پایین:

$$\begin{array}{lll} 2.33 < R1 < 3.7 & 0.55 < V1 < 0.73 & 0.2 < U1 < 0.3 \\ 1.04 < R2 < 1.4 & 0.25 < V2 < 0.33 & 0.06 < U2 < 0.12 \\ 0.29 < R3 < 0.32 & 0.068 < V3 < 0.076 & 0.06 < U3 < 0.083 \\ 0.05 < U4 < 0.087 & & \\ 0.013 < U5 < 0.022 & & \end{array}$$

۲- حدود وزن معیارها برای خودروهای قیمت متوسط:

0, 18<v1<0.34	0.18<U1<0.31
0.085<V2<0.18	0.07<U2<0.13
0.08<V3<0.12	0.07<U3<0.12
0.027<U4<0.037	
0.016<U5<0.028	

۳- حدود وزن معیارها برای خودروهای قیمت بالا:

0.26<V1<0.32	0.2<U1<0.276
0.026<V2<0.157	0.069<U2<0.099
0.063<V3<0.077	0.097<U3<0.152
0.0287<U4<0.037	
0.0157<U5<0.0225	

۴-۳- آزمون سازگاری

پس از محاسبات انجام شده و به دست آوردن حدود وزن‌ها از آنجا که مقدار CR برای هر سه گروه به ترتیب دارای مقادیر $0/043$ و $0/083$ و $0/067$ است، آزمون سازگاری پذیرفتی است. خروجی‌ها با استفاده از نرم افزار Expert Choice به دست آمده است.

۴-۳- رتبه‌بندی DMU‌ها بر اساس مدل توکیبی

اکنون، برای هر کدام از گروه‌ها باید مشخص شود که به چه دسته‌ای تعلق دارند ($E+$, $E++$, $E-$) و سپس، چهار مدل θ را برای هر کدام حل کرده و میانگین چهار θ را محاسبه کرد تا برای هر گروه کارایی را به دست آورد.

چنانچه بخواهیم مدل ۱۲ را برای گروه ۱ جدول حل کیم، باید مدل زیر را حل کنیم که خروجی آن نشان‌دهنده‌ی کارایی گروه ۱ در بهترین وضعیت است. با توجه به این که بقیه‌ی گروه‌ها در بدترین وضعیت قرار دارند، خروجی مدل نشان‌دهنده‌ی حد بالای کارایی گروه ۱ جدول است.

$$\begin{aligned} \max &= (U1+U2+U3+U4+U5)/(0.67*V1+0.58*V2+0.73*V3); \\ &0.75*U1+0.71*U2+0.86*U3+0.425*U4+0.57*U5-V1-V2-V3 \leq 0; \\ &0.78*U1+0.94*U2+0.91*U3+U4+U5-V1-V2-V3 \leq 0; \\ &0.64*U1+0.82*U2+0.91*U3+0.26*U4+0.57*U5-V1-V2-V3 \leq 0; \\ &0.7*U1+0.86*U2+0.68*U3+0.78*U4+0.58*U5-V1-V2-V3 \leq 0; \\ &0.55 < V1 < 0.73 \quad 0.2 < U1 < 0.3 \quad 0.05 < U4 < 0.087 \\ &0.25 < V2 < 0.33 \quad 0.06 < U2 < 0.12 \quad 0.013 < U5 < 0.022 \\ &0.068 < V3 < 0.076 \quad 0.06 < U3 < 0.08 \end{aligned}$$

به این صورت باید برای هر گروه شش مدل را حل کرد که پس از حل برای هر گروه به جدول زیر

می‌رسیم.

جدول ۳- طبقه‌بندی و رتبه‌بندی شرکت‌های خودروسازی

رتبه	طبقه‌بندی گروه	θ	40	30	20	10	e_p^L	e_p^U	گروه
۴	E +	۰/۸۰۱۵	۰/۰۲۵۵	۰/۰۳۸۹	۱/۰۵۲۷	۰/۰۸۸	۰/۰۲۵۵	۱	۱- ایران خودرو قیمت پایین
۱	E +	۱/۱۶۲۱	۰/۰۵۰۰	۰/۰۹۰۰۸	۱/۰۸۳۷	۰/۱۵۸۹	۰/۰۵۰۰	۱	۲- ایران خودرو قیمت متوسط
۲	E +	۱/۰۶۰۲	۰/۰۶۳۸۳	۱/۰۸۰۷	۰/۰۹۳۵۱	۰/۰۵۸۷	۰/۰۶۳۸۳	۱	۳- ایران خودرو قیمت بالا
۵	E+	۰/۷۳۲۲۳	۰/۰۴۴۳۰	۰/۰۴۶۲۰	۰/۰۹۷۸۰	۰/۰۴۶۳	۰/۰۴۴۲۵	۱	۴- سایپا قیمت پایین
۳	E+	۱/۰۵۷۷	۰/۰۵۳۵۸	۰/۰۸۵۰۸	۱/۰۹۷۵	۱/۰۷۴۷	۰/۰۵۳۵	۱	۵- پارس خودرو قیمت بالا

مأخذ: نتایج به دست آمده از محاسبات

از آنجایی که در هر پنج گروه حد بالای کارایی برابر یک و حد پایین کمتر از یک است، هر پنج گروه به گروه E+ تعلق دارند. بنابراین، پس از حل چهار مدل و معدل گیری از خروجی آنها که در ستون θ مشخص شده، هر گروهی که بیشترین مقدار را داشته باشد، در رتبه‌ی بالاتر قرار می‌گیرد. بنابراین، از جدول بالا مشخص است که چنانچه مشتری بخواهد خودرویی با قیمت بالا بخرد، ابتدا محصولات ایران خودرو و پس از آن پارس خودرو بهترین گزینه هستند. همچنین، برای انتخاب خودوری با قیمت کم ابتدا محصولات ایران خودرو و سپس، سایپا در اولویت انتخاب قرار دارد.

۵- نتیجه‌گیری

در این مقاله مدلی جدید برای برآورد کارایی واحدهای داده‌های بازه‌ای به کار گرفته شد. مدل گسترش یافته هم دارای داده‌های بازه‌ای است و هم وزن داده‌های بازه‌ای، در صورتی که مدل‌های طرح شده در مطالعات پیشین تنها یکی از دو خصوصیت را داشتند. بنابراین، مدل پیشنهادی نسبت به مطالعات پیشین بر جستگی در خور توجهی دارد. به طور خلاصه با ترکیب AHP و DEA بازه‌ای و تئوری سری فازی، مدل تغییر یافته‌ی DEA بازه‌ای بررسی شد که نتایج زیر را به همراه داشت:

- ۱- استفاده از مدل تغییر یافته برای ارزیابی عملکرد و کلاس‌بندی و در نتیجه رتبه‌بندی هر واحد شغلی.
- ۲- وسعت دامنه‌ی کاربرد، به ویژه زمانی که تعداد گزینه‌های مورد انتخاب محدود باشد.
- ۳- با تعیین حدود برای وزن معیارها با استفاده از مبحث AHP نتایج ارزیابی بسیار پذیرفتی از مدل پایه‌ی DEA است؛ زیرا، در این صورت به معیارهای ما برای رتبه‌بندی به طور دقیق‌تری توجه شده است.

همان گونه که از مطالعه موردی مشهود است، چنانچه در یک محدوده‌ی قیمت تعداد تولید کنندگان محدود باشد، با روش پیشنهادی می‌توان در هر محدوده‌ی قیمت تشخیص داد که کدام یک از شرکت‌های خودروسازی نسبت به بقیه عملکرد بهتری دارد. از نتایج حل مدل نهایی و میانگین‌گیری از حل کارایی چهار مدل برای هر گروه مشخص است که در این مورد خاص با وجود در نظر گرفتن چندین خودرو که در جدول داده‌ها مشخص شده، در رتبه‌بندی خودروهای قیمت پایین و بالا عملکرد شرکت ایران خودرو به ترتیب نسبت به سایپا و پارس خودرو بهتر است. از نتایج کاربرد مدل نیز واضح است که چنانچه تعداد تولید کنندگان محصول محدود باشد، با استفاده از مدل گسترش یافته می‌توان نتایج پذیرفتی را به دست آورد.

منابع و مأخذ

- آذر، فرجی و عادل، حجت (۱۳۸۷)، «علم مدیریت فازی»، مؤسسه‌ی کتاب مهربان نشر، ۱، ۲۰.
 اصغرپور، محمد جواد (۱۳۸۷)، «تصمیم‌گیری‌های چند معیاره»، مؤسسه‌ی انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، تهران.
 ماکوئی، احمد (۱۳۸۶)، «تکنیک‌های تصمیم‌گیری»، انتشارات مهر و ماه نو، ۱، ۱.
 محمدی، علی و حسینی‌زاده. سمیه (۱۳۸۴)، «کاربرد رویکرد تلفیقی AHP/ DEA در رتبه‌بندی نمایندگی‌های بیمه»، پژوهشنامه‌ی اقتصادی.
 مهرگان، محمدرضا (۱۳۸۳)، «مدل‌های کمی در ارزیابی عملکرد سازمان‌ها»، تحلیل پوششی داده‌ها، انتشارات دانشکده‌ی مدیریت دانشگاه تهران، ۱، ۱.

Charnes, ww.cooper, E.Rhodes (1998) , measuring the efficiency of decision making units, European journal of operational research2(6)pp.429-444

Chih-Ming, Hen-Shen, Shen-Tsu, Hai-Kun' (2005), *A performance Evaluation Model Based On AHP and DEA*, Journal Of Institute Of Industrial Engineers , Taiwan, pp 243-251.

Despotis DK, smirlis YG (2002), data envelopment analysis with imprecise data, European journal of operational research 140, 24-36.

F.HosseinzadeLotfi,G.R.Jahanshahloo,M.Esmaeli (2007), *Non-Discretionary Factors and Imprecise Data in DEA* , International Journal of Math, Islamic Azad University Tehran, pp 237-246.

Anderson-p,N.C.Peterson (1993), *A Procedure For Ranking Efficient Units in Data Envelopment Analysis*, Management Science , pp 1261-1246.

Ramakrishnan Ramanthan (2004), *Data envelopment analysis for weight deviation and aggregation in the analytic hierarchy process*, Computer& Operation research 23, pp 1289-1307.

yannis. G.Smirlis, Elias. K. Maragos, Dimitris. K. despotis(2006), Data envelopment analysis with missing values : An interval DEA approach, mathematics and computation 177 (1), 1-10

پیوست:

جدول ۱- مقیاس اهمیت نسبی AHP

اندازه وزن	تعریف	توضیح
۱	اهمیت مساوی	دو گزینه به طور مساوی بر هدف تأثیر دارند.
۳	اهمیت ضعیف	بر اساس تجربه یک گزینه به صورت جزئی بر دیگری برتری دارد.
۵	اهمیت قوی	بر اساس تجربه یک گزینه به صورت قوی بر دیگری برتری دارد.
۷	اهمیت خلی قوی	یک گزینه به صورت قوی برتری دارد و غالباً آن در عمل ثابت شده است.
۹	اهمیت مطلق	اهمیت یک گزینه نسبت به بقیه گواه کافی دارد.
۲،۴،۶،۸	بقیه مقادیر	برای نمایش بین مقادیر از این اعداد استفاده می‌شود.

ماخذ: چی مینگ، (۲۰۰۵)

جدول ۲- مقیاس‌های فازی

مقیاس فازی	تعریف	توضیح
.	بسیار واضح	بر اساس تجربه و داوری، می‌تواند به صورت واضح و سریع اهمیت نسبی را تصمیم بگیرد.
۰.۵	واضح	بر اساس تجربه و داوری، می‌تواند از طریق توجه در زمان کوتاه اهمیت نسبی را تصمیم بگیرد.
۱	عادی	بر اساس تجربه و داوری، می‌تواند از طریق توجه در یک دوره زمانی با درنگی کوتاه اهمیت نسبی را تصمیم بگیرد.
۱.۵	نه واضح	بر اساس تجربه و داوری، می‌تواند از طریق توجه در یک دوره زمانی که درنگی بیشتری می‌طلبد اهمیت نسبی را تصمیم بگیرد.
۲	ابدا واضح	بر اساس تجربه و داوری، می‌تواند از طریق توجه در یک دوره زمانی بلند مدت با درنگی زیاد اهمیت نسبی را تصمیم بگیرد.

ماخذ: چی مینگ، (۲۰۰۵)

۱- ماتریس مقایسات زوجی برای خودروهای قیمت پایین:

جدول ۴- ماتریس مقایسات زوجی معیار ورودی برای قیمت پایین

	قیمت	صرف	شتاپ
قیمت	(۱) و (۲)	(۴) و (۶)	(۷.۵) و (۵.۷)
صرف	(۱/۴) و (۱/۲)	(۱)	(۵.۴) و (۵.۴)
شتاپ	(۱/۶.۵) و (۱/۷.۵)	(۴.۵) و (۵.۵)	(۱)

ماخذ: نتایج حاصل از محاسبات

جدول ۵- ماتریس مقایسات زوجی معیار خروجی برای قیمت بالا

	قدرت موتور	ظرفیت باک	سرعت	ایمنی	امکانات
قدرت موتور	(۱) و (۱)	(۱) و (۷)	(۲) و (۴)	(۳.۵) و (۳.۵)	(۶) و (۱۰)
ظرفیت باک	(۱) و (۱) / (۱) و (۷)	(۱)	(۶) و (۸)	(۳.۵) و (۰.۵)	(۴.۵) و (۱.۵)
سرعت	(۱) و (۱) / (۲)	(۱) و (۶) / (۸)	(۱)	(۳.۵) و (۲.۵)	(۸) و (۴)
ایمنی	(۱) و (۲.۵) / (۱) و (۳.۵)	(۰.۵) و (۱) / (۳.۵)	(۲.۵) و (۲.۵)	(۱)	(۹.۵) و (۸.۵)
امکانات	(۱) و (۱) / (۱) و (۱۰)	(۱) و (۱.۵)	(۱) و (۸)	(۸.۵) و (۱)	(۸.۵) و (۱)

ماخذ: نتایج حاصل از محاسبات

۲- ماتریس مقایسات زوجی برای خودروهای با قیمت معمولی:

جدول ۶- ماتریس مقایسات زوجی معیار ورودی برای قیمت معمولی

	قیمت	صرف	شتاپ
قیمت	(۱)	(۳.۵) و (۶.۵)	(۱.۵) و (۰.۵)
صرف	(۱) و (۳.۵) / (۱) و (۶.۵)	(۱)	(۱) و (۵)
شتاپ	(۱) و (۰.۵) / (۱) و (۱.۵)	(۱) و (۵)	(۱) و (۱)

ماخذ: نتایج حاصل از محاسبات

جدول ۷- ماتریس مقایسات زوجی معیار خروجی برای قیمت معمولی

	قدرت موتور	ظرفیت باک	سرعت	ایمنی	امکانات
قدرت موتور	(۱۰۱)	(۱۰۱)	(۱۵۴.۵)	(۲۵۵.۵)	(۴۸)
ظرفیت باک	(۱۰۱/۱۰۱)	(۱۰۱)	(۱۵۴.۵)	(۵.۵۸.۵)	(۵۰)
سرعت	(۱/۴.۵۱/۱.۵)	(۱/۴.۵۱/۱.۵)	(۱۰۱)	(۶۰۸)	(۴.۵۵.۵)
ایمنی	(۱/۵.۵۱/۲.۵)	(۱/۸.۵۱/۵.۵)	(۱۰۱/۱۰۱)	(۱۰۱)	(۶۰۴)
امکانات	(۱/۸۱/۴)	(۱۰۱)	(۱۰۵.۵۱/۴.۵)	(۱۰۱/۱۶)	(۱۰۱)

مأخذ: نتایج حاصل از محاسبات

۳- ماتریس مقایسات زوجی برای خودروهای قیمت بالا:

جدول ۸- ماتریس مقایسات زوجی معیار ورودی برای قیمت بالا

	قیمت	صرف	شتاب
قیمت	(۱۰۱)	(۲۵۳.۵)	(۲.۵۳.۵)
صرف	(۱/۳.۵۱/۲.۵)	(۱۰۱)	(۲.۵۳.۵)
شتاب	(۱/۳.۵۱/۲.۵)	(۱۰۱/۱۰۱)	(۱۰۱)

مأخذ: نتایج حاصل از محاسبات

جدول ۹- ماتریس مقایسات زوجی معیار خروجی برای قیمت بالا

	قدرت موتور	ظرفیت باک	سرعت	ایمنی	امکانات
قدرت موتور	(۱۰۱)	(۸.۵۹.۵)	(۰.۵۱.۵)	(۶.۵۷.۵)	(۱۰۱)
ظرفیت باک	(۱/۹.۵۱/۸.۵)	(۱۰۱)	(۲۴)	(۲.۵۳.۵)	(۲۰۴)
سرعت	(۱/۱.۵۱/۱۰.۵)	(۱/۴۱/۲)	(۱۰۱)	(۸۱۰)	(۴.۵۵.۵)
ایمنی	(۱/۷.۵۱/۶.۵)	(۱/۳.۵۱/۲.۵)	(۱/۱۰۱/۸)	(۱۰۱)	(۳.۵۶.۵)
امکانات	(۱/۱۰۱/۸)	(۱/۴۱/۲)	(۱۰۵.۵۱/۴.۵)	(۱۰۱/۱۶.۵)	(۱۰۱)

مأخذ: نتایج حاصل از محاسبات